

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1915/87

af 2. juli 1987

om ændring af forordning nr. 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾.

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er indført en produktionsstøtte for olivenolie, som skal sikre producenterne en rimelig indkomst; i betragtning af afsætningsmulighederne for EF-produktionen på markederne er det vigtigt at modvirke produktionen af olivenolie, så snart denne overstiger en mængde, der fastlægges under hensyntagen til markedssituationen; i dette øjemed bør det fastsættes, at enhedsstøtten nedsættes i tilfælde af, at den fastlagte mængde overskrides; følgelig bør den bestemmelse, som i samme øjemed begrænser de olivendyrkningsarealer, hvortil der kan ydes produktionsstøtte, ophæves;

de små producenter bør fritages for anvendelse af støtte-nedsættelsen, da sådanne landbrugere ikke normalt afsætter deres produktion og derfor ikke bidrager til dannelsen af markedsoverskud; denne foranstaltning er også berettiget med henblik på god administrativ forvaltning; det bør endvidere være muligt for disse producenters vedkommende at fastsætte en højere produktionsstøtte;

erfaringen har vist, at ordningen med månedlige forhøjelser i betragtning af situationen på olivenolien markedet i stedet for at begunstige afsætningen af produktet ud fra markedsbehovet udgør en hindring for normal afsætning af produktet; alle månedlige forhøjelser bør derfor ophæves;

interventionen bør udgøre et instrument, der garanterer producentens indkomst i tilfælde af, at markedsmekanismerne ikke kan fungere på passende vis; intervention hele året igennem udgør en hindring for normal afsætning af produktet på markederne; intervention bør derfor begrænses til en afgrænset periode af produktionsåret;

ifølge artikel 12, stk. 2, i Rådets forordning nr. 136/66/EØF ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1454/86 ⁽⁵⁾, udbydes den olivenolie, der er opkøbt af interventionsorganerne, til salg på Fællesskabets marked; erfaringen har vist, at det vil være hensigtsmæssigt at fastsætte, at olivenolien også kan afhændes ved gratis overdragelse i forbindelse med punktvisse nødhjælpsforanstaltninger med humanitært formål;

sådanne foranstaltningers effektivitet beror på, hvor hurtigt de gennemføres; det bør derfor fastsættes, at der i dette tilfælde anvendes den mest formålstjenlige fremgangsmåde;

salget af produktionen af raps-, rybs- og solsikkefrø til interventionsorganerne bør være en undtagelse i den nuværende markedssituation; med henblik på en sund forvaltning af markedet bør salget af denne produktion til de forbrugende industrier fremmes, og EF-udgifter på grund af spekulation bør undgås; det er derfor hensigtsmæssigt at begrænse interventionsorganernes opkøbsmuligheder til de sidste måneder af produktionsåret;

ordningen med maksimale garantimængder for raps-, rybs- og solsikkefrø som omhandlet i artikel 27a i forordning nr. 136/66/EØF kan medføre en væsentlig nedsættelse af støttebeløbet ved en mindre overskridelse af den maksimale garantimængde; loftet over denne nedsættelse kan i modstrid med ordningens mål tilskynde til forøgelse af produktionen; for at øge ordningens effektivitet bør denne nedsættelse gøres mere progressiv for produktionsåret 1987/88.

for i praksis af lette afsætningen af olivenolie bør de betegnelser og definitioner, som er omhandlet i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF, tilpasses; der bør dog fastsættes en overgangsperiode, så de nye bestemmelser kan gennemføres;

med henblik på at forbedre afsætningen af produkter fra fedtstofsektoren samt på at øge rentabiliteten af disse produkter bør der fastsættes mulighed for at anvende afsætningsnormer for disse produkter; anvendelse af sådanne normer medfører, at medlemsstaterne må indføre passende kontrolforanstaltninger for at sikre, at de bliver overholdt —

⁽¹⁾ EFT nr. C 89 af 3. 4. 1987, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. C 156 af 15. 6. 1987.

⁽³⁾ EFT nr. C 150 af 9. 6. 1987, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 8.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning nr. 136/66/EØF ændres således:

1. Artikel 5, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Der indføres en produktionsstøtte for olivenolie. Denne støtte skal bidrage til, at der skabes en rimelig indkomst for producenterne.

Rådet fastsætter hvert år inden den 1. august for det produktionsår, der begynder det følgende år, efter den i traktatens artikel 43, stk. 2, omhandlede procedure enhedsbeløbet for produktionsstøtten. Denne støtte kan fastsættes til et særligt niveau for de producenter, hvis gennemsnitsproduktion ikke overstiger 200 kg olivenolie pr. produktionsår.

Efter samme procedure fastsætter Rådet for en bestemt periode, første gang for produktionsårene 1987/88, 1988/89, 1989/90 og 1990/91, den maksimale mængde olivenolie, for hvilken den fastsatte støtte gælder. Bestemmelsen af den maksimale mængde finder sted samtidig med fastsættelsen af støtten for det første produktionsår i den pågældende periode.

Støtten fastsættes under hensyntagen til den incidens, som den i artikel 11 omhandlede forbrugsstøtte har på kun en del af produktionen. Den maksimale olivenolieproduktion, for hvilken den fastsatte støtte gælder, bestemmes under hensyntagen til især den gennemsnitlige relative produktion i en referenceperiode og til det ønskede produktionsniveau.

Hvis den faktiske produktion i et produktionsår er:

- a) lavere end den for det pågældende produktionsår fastsatte maksimale mængde, eventuelt forhøjet med den nedenfor nævnte overførte mængde, lægges den konstaterede forskel til den maksimale produktion, for hvilken den for det følgende produktionsår fastsatte enhedsstøtte gælder;
- b) højere end den for det pågældende produktionsår fastsatte maksimale mængde, eventuelt forhøjet med den overførte mængde, multipliceres den enhedsstøtte, der skal udbetales for 100 kg faktisk produktion, med en koefficient, der opnås ved at dividere den maksimale mængde, eventuelt forhøjet som ovenfor angivet, med den mængde, der faktisk kan ydes støtte for.

Den enhedsstøtte, der udbetales til en producent, hvis gennemsnitsproduktion ikke overstiger 200 kg olivenolie pr. produktionsår, multipliceres dog ikke med denne koefficient.

2. Støtten ydes:

- til olivendyrkere, der er medlemmer af en producentorganisation, anerkendt i medfør af denne forordning, og hvis gennemsnitlige produktion er på mindst 200 kg pr. produktionsår, i forhold til den mængde olie, der faktisk er produceret,
- til andre olivendyrkere, i forhold til antallet af oliventræer, disses produktionskapacitet og udbyttet heraf fastsat skønsomt, og på betingelse af, at de producerede oliven faktisk er høstet.

2. Artikel 10 ophæves.

3. Artikel 12, stk. 1, første punktum, affattes således:

»1. De interventionsorganer, der er udpeget af de producerende medlemsstater, har pligt til i månederne juli, august, september og oktober hvert produktionsår på betingelser, der vedtages efter stk. 4, at opkøbe olivenolie af fællesskabsoprindelse, som tilbydes dem af producenterne eller deres sammenslutninger og anerkendte foreninger i henhold til forordning (EØF) nr. 1360/78 i de interventionscentre, der er oprettet i de producerende områder.«

4. I artikel 12 indsættes som stk. 2a:

»2a. Uanset stk. 2 kan der træffes beslutning om, at der i forbindelse med punktvis nødhjælpsforanstaltninger gratis overdrages olivenolie fra interventionslagre. Ved en sådan beslutning kan der også fastsættes betingelser for forarbejdning og for leveringen til modtagerne.«

5. Artikel 12, stk. 4, affattes således:

»4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder den i stk. 2a omhandlede beslutning samt fastlæggelsen af interventionscentrene, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 38.«

6. Artikel 25 stk. 1, affattes således:

»1. For at muliggøre en spredning af salget for højes indikativprisen og interventionsprisen hver måned i mindst fem måneder fra begyndelsen af den femte måned i produktionsåret for raps- og rybsfrø og fra begyndelsen af den fjerde måned i produktionsåret for solsikkefrø med samme beløb for de to priser.«

7. Artikel 26, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Når priserne på Fællesskabets marked for de pågældende frø er lavere end interventionsprisen, i givet fald nedsat i overensstemmelse med artikel 27a,

opkøber et interventionsorgan fra den 1. oktober og indtil den 31. maj på betingelser fastsat efter stk. 2 og 3 frø af fællesskabsoprindelse, som tilbydes det i interventionscentrene. Opkøbet sker til 94 % af interventionsprisen, jf. dog artikel 27a.»

8. Artikel 27a affattes således:

»Artikel 27a

1. Rådet fastsætter efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, hvert år, og første gang for produktionsåret 1986/87, de maksimale garantimængder for raps- og rybsfrø produceret i Fællesskabet og for solsikkefrø produceret i Fællesskabet.

2. De maksimale garantimængder for raps-, rybs- og solsikkefrø bestemmes under hensyntagen til produktionen i løbet af en referenceperiode og til den forventede udvikling i efterspørgslen.

3. Hvis produktionen af raps-, rybs- og solsikkefrø som skønnet inden produktionsårets begyndelse overstiger den maksimale garantimængde for de pågældende frø for det pågældende produktionsår, nedsættes støttebeløbet med incidensen på indikativprisen af en koeficient, der står i forhold til overskridelsens omfang.

For produktionsåret 1987/88 kan denne nedsættelse af produktionsstøtten dog højst udgøre 10 % af indikativprisen.

I tilfælde af at første afsnit anvendt på den faktiske produktion i stedet for den anslåede produktion ved produktionsårets begyndelse medfører en nedsættelse af støttebeløbet, der er forskellig fra den, der er gennemført, justeres den maksimale garantimængde for det følgende produktionsår for at tage hensyn til denne situation.

4. Ved anvendelse af stk. 3 nedsættes interventionsprisen med samme beløb, som støtten er nedsat med.

5. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen regler for bestemmelsen af den i stk. 3, første afsnit, omhandlede nedsættelse.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 38.»

9. Artikel 35 affattes således:

»Artikel 35

1. De betegnelser og definitioner på olivenolie og olie af olivenpresserester, der er fastsat i bilaget, skal anvendes ved afsætning af disse produkter i medlemsstaterne samt i samhandelen mellem medlemsstaterne og med tredjelande.

2. I detailledet kan kun den i punkt 1, litra a) og b), og punkt 3 og 6, i bilaget omhandlede olie afsættes.

3. I perioden indtil den 31. december 1989 kan medlemsstaterne:

— ved afsætning på deres område tillade de betegnelser og definitioner på olivenolie og olie af olivenpresserester, der er anerkendte i de enkelte medlemsstater pr. 31. oktober 1987;

— med hensyn til den i punkt 3 i bilaget nævnte olie, der skal udføres, tillade anvendelse af udtrykket »ren olivenolie«.

4. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan ændre de betegnelser og definitioner, der er fastsat i bilaget.

5. Dersom der opstår vanskeligheder med afsætningen i Fællesskabet af de i bilaget omhandlede produkter, kan der efter fremgangsmåden i artikel 38 for et eller flere af de pågældende produkter træffes afgørelse om at forlænge den i stk. 3 nævnte periode ud over den 31. december 1989. Denne forlængelse kan ikke strække sig ud over to år.»

10. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 35a

1. For de i artikel 1 omhandlede produkter kan der træffes bestemmelse om afsætningsnormer; de kan bl.a. vedrøre kvalitetsklassificering, emballage og præsentationsform.

Når sådanne normer er vedtaget, kan de produkter, de gælder for, kun afsættes efter de nævnte normer.

2. Medlemsstaterne foretager en kontrol af overensstemmelsen af produkter, for hvilke der er fastlagt afsætningsnormer. De underretter Kommissionen om den ordning, der er indført til gennemførelse af dette stykke.

3. Afsætningsnormerne vedtages efter fremgangsmåden i artikel 38. Normerne vedtages under hensyntagen til de produktionstekniske behov og afsæt-

ningen samt udviklingen i metoderne til bestemmelse af de fysisk-kemiske og organoleptiske egenskaber ved de i artikel 1 nævnte produkter.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel samt de analysemetoder, der eventuelt skal anvendes, vedtages efter samme fremgangsmåde.»

11. Bilaget erstattes af bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes:

- fra den 1. juli 1987 med hensyn til raps- og rybsfrø,
- fra den 1. august 1987 med hensyn til solsikkefrø,
- fra den 1. november 1987 med hensyn til olivenolie.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 1987

På Rådets vegne

K. E. TYGESEN

Formand

*BILAG***Betegnelser og definitioner på olivenolie og olie af olivenpresserester som omhandlet i artikel 35**

1. *Jomfruolie*: olie, der er udvundet af oliven udelukkende ved mekaniske processer eller andre fysiske processer, bl. a. varmemæssige, der ikke medfører nogen ændring af olien, og som ikke har undergået anden behandling end vask, dekantering, centrifugering og filtrering, men ikke olie udvundet ved hjælp af et opløsningsmiddel eller reestificering eller blandinger med olier af anden art.

Følgende klassificeringer og betegnelser gælder:

- a) ekstra jomfruolie: jomfruolie af fuldstændig uangribelig smag, hvis surhedsgrad udtrykt i oliesyre højst må være 1 g pr. 100 g;
 - b) jomfruolie (udtrykket "fin" kan bruges i produktionsleddet og i engrosleddet): jomfruolie af uangribelig smag, hvis surhedsgrad udtrykt i oliesyre højst må være 2 g pr. 100 g;
 - c) almindelig jomfruolie: jomfruolie af god smag, hvis surhedsgrad udtrykt i oliesyre højst må være 3,3 g pr. 100 g;
 - d) bomolie: jomfruolie af ubehagelig smag, hvis surhedsgrad udtrykt i oliesyre ligger over 3,3 g pr. 100 g.
2. *Raffineret olivenolie*: olivenolie udvundet ved raffinering, hvis surhedsgrad udtrykt i oliesyre højst må være 0,5 g pr. 100 g.
 3. *Olivenolie*: olie fremkommet ved sammenstikning af raffineret olivenolie og jomfruolie, bortset fra bomolie, hvis surhedsgrad udtrykt i oliesyre højst må være 1,5 g pr. 100 g.
 4. *Rå olie af presserester*: olie udvundet ved behandling af presserester ved hjælp af et opløsningsmiddel, bortset fra olie udvundet ved reestificering eller blanding med olier af anden art.
 5. *Raffinertolie af presserester*: olie udvundet ved raffinering af rå olie af presserester, hvis surhedsgrad udtrykt i oliesyre højst må være 0,5 g pr. 100 g.
 6. *Olie af olivenpresserester*: olie udvundet ved sammenstikning af raffineret olie af olivenpresserester og jomfruolie, bortset fra bomolie, hvis surhedsgrad udtrykt i oliesyre højst må være 1,5 g pr. 100 g.
-